

תת"ע 9386/01/14 - אסף יחזקאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 9386-01-14 מדינת ישראל נ' יחזקאל
תיק חיצוני: 50110217366

מספר בקשה: 1

בפני מבקשים נגד משיבים	כב' השופט אלי אנושי
אסף יחזקאל	
מדינת ישראל	

החלטה

ההלכה המשפטית קבעה כי על מי שמבקש ביטול פסק דין שניתן בהעדרו להצביע על קיומו של הצדק סביר להיעדרות מן הדיון או להראות שקיים חשש ממשי לקיומו של עוות דין. לעניין זה ראו **רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מדינת ישראל**, וכן פסיקות רבות נוספות.

יפים לענייננו גם הדברים שנאמרו ברע"פ 8065/10 **ויאצ'סלב מלייב נגד מ"י**:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם אין לאפשר ניצול זכות זו שלא לטובה. על המבקש לבטל פסק הדין שניתן בהיעדר, להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין"

בענייננו, המבקש ידע על תאריך הדיון ואולם טען כי עקב עומס עבודה ביום הדיון, נשמת הדבר מזיכרונו שכן נשלח לנסיעה דחופה בהוראת מעבידו. איני מקבל זאת כסיבה נאותה לאי התייצבותו.

לנגד עיני החלטת כב' השופט מודריק בע"פ 70050/99 **חרובי פארס נ' מ"י**, בו נדונה בקשת נאשם לביטול שפיטה בהעדרו, בטענה שטעה במועד. בדחותו את הבקשה קבע כב' השופט מודריק:

"אין לי ספק שלעתים, מתרחשות תקלות וטעויות שונות ומשונות אצל נאשמים במשפטי התעבורה ובעטים אין הם מגיעים למשפט. נדמה לי שאין ברירה אלא שלא לקבל בקשות לביטול המשפטים להוציא נסיבות מאוד יוצאות

דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי. הסתמכות על פניות הנאשמים אפילו אם הם נתמכות בתצהיר עלולות לגרום בוקה ומבלוקה בסדרי בתי משפט לתעבורה. למעשה, לא ימצא צדיק אחד שיואיל להופיע במועד למשפט שלו ויימצאו הנאשמים מכתבים את סדרי העבודה של ביהמ"ש".

וכן ראה וראה ההלכה שנפסקה בענין רוקינשטיין (ר"ע 418/85):

"משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט, אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח יישא בתוצאות שיכחתו, ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב, אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו".

יתרה מכך בקשת המבקש אינה מגלה ולו נימוק אחד לעניין עיוות דין, המבקש אינו מעלה כל טענת הגנה והעונש שהוטל על המבקש הנו מתון ביותר ביחס לעברו המכביד ביותר ובפועל הינו קנס בלבד, ולכן איני רואה עיוות דין.

סוף דבר כאמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' אדר ב תשע"ד, 09 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.